

016805NT

In data de 30.05.2005 administratia finantelor publice teritoriala a emis pentru domnul "X", avand la baza procesul – verbal din 11.02.2005 si adresa din 14.02.2005 intocmite de activitatea de inspectie fiscala judeteana precum si Raportul de inspectie fiscala din 16.03.2005 intocmit de catre Administratia Finantelor Publice teritoriala, Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate de persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2004, potrivit careia acesta datoreaza bugetului de stat o diferenta de impozit anual de regularizat de plata.

Petentul depune contestatie impotriva deciziei de impunere anuala emisa de catre administratia finantelor publice teritoriala, aratand urmatoarele:

In data de 27.11.1999 a obtinut calitatea de practician in lichidare judiciara si a fost inregistrat in Tabloul de evidenta al Uniunii Nationale a Practicienilor in Reorganizare si Lichidare la Sectiunea I – Persoane fizice romane. Avand in vedere faptul ca nici O.G. nr.7/2001 privind impozitul pe venit si nici Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal nu au reglementat expres activitatea acestei categorii de profesionisti precum si ca O.G. nr. 79/1999 privind organizarea activitatii practicienilor in reorganizare si lichidare permitea crearea de societati comerciale in scopul desfasurarii profesiei de administrator judiciar, legea a fost respectata si veniturile obtinute din aceasta profesie, inregistrate in evidentele societatii, au fost corect si legal incadrate.

De la dobandirea calitatii de practician in lichidare judiciara, inregistrat la U.N.P.R.L., nu a desfasurat activitate independenta in sensul prevazut de legislatia fiscala, nefigurand nici in evidentele fiscale ca persoana fizica ce realizeaza venituri din activitati independente.

Activitatea profesionala a desfasurat-o in calitate de salariat al unei societati comerciale avand ca obiect de activitate, printre altele, si activitati ocazionate de practica in lichidari judiciare, precum si in cadrul societatii "Y" cu acelasi obiect de activitate al carei unic asociat si administrator este.

Pentru activitatea desfasurata in cadrul societatii "Y" veniturile realizate din prestarea activitatilor specializate au fost integral inregistrate in evidenta contabila a societatii, iar impozitul pe venit a fost evidenciat, declarat si achitat in totalitate si la termenle legale, prin aplicarea cotei de 1,5% asupra sumei totale a veniturilor totale inscrise in contul de profit si pierdere pentru microintreprinderi, conform conditiilor impuse de O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor si a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Astfel toate veniturile obtinute de societate au fost declarate si impozitate corect.

Potrivit art. 13 din Legea nr. 31/1990, republicata, privind societatile comerciale in cazul in care, intr-o societate cu raspundere limitata, partile sociale sunt ale unei singure persoane, aceasta, in calitate de asociat unic, are drepturile si obligatiile ce revin, potrivit prezentei legi, adunarii generale a asociatilor, iar daca asociatul unic este administrator, ii revin si obligatiile prevazute de lege pentru aceasta calitate.

In dubla calitate de asociat unic si administrator judiciar a inregistrat veniturile realizate de la societatea beneficiara in evidenta societatii "Y" al carei unic asociat si practician este.

Decizia organelor fiscale, in sensul ca nu si-a indeplinit obligatiile legale, este nejusta, abuziva si a lezat imaginea publica si profesionala a persoanei sale si a categoriei profesionale din care face parte, rezervandu-si dreptul de a solicita, daca va fi cazul daune morale si materiale.

Faptul ca legislatia in vigoare acorda dreptul de practica al unor specialisti organizati in cadrul unor societati comerciale proprii, acestia putand avea calitatea de asociat unic, nu poate fi considerat ca o abatere de la legislatia fiscala privind impunerea veniturilor, iar veniturile realizate de catre aceste societati prin intermediul practicienilor avand calitatea de asociat unic nu pot fi impuse in mod discretionar de catre organele fiscale.

Avand in vedere prevederile art. 6 din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, respectiv principiul potrivit caruia organul fiscal este indreptatit sa aprecieze, in limitele atributiilor si competentelor ce ii revin, relevanta starilor de fapt fiscale si sa adopte solutia admisa de lege, intemeiata pe constatari complete asupra tuturor imprejurarilor edificatoare si facand apel la principiul "bunei credinte", petentul solicita anularea deciziei de impunere anuala si a impozitului pe venit stabilit suplimentar.

In adresa din data de 14.02.2005 intocmita de Activitatea de inspectie fiscala catre Serviciul juridic din cadrul directiei generale a finantelor publice judetene se precizeaza ca urmare inspectiei fiscale efectuate la societatea "Y" si a documentelor puse de aceasta societate la dispozitia organelor de inspectie fiscala s-au constatat urmatoarele:

Societatea "Y" a inregistrat in evidenta proprie venituri realizate de catre persoana fizica "X", asociat unic si administrator al societatii, si cheltuieli reprezentand contravaloare prestari servicii, asistenta tehnica, economica si financiara asigurata de societatea "Z".

Impozitul a fost calculat prin aplicarea cotei de 1,5 % asupra acestor venituri, reprezentand impozit pe veniturile microintreprinderilor si nu impozit pe veniturile din activitati independente realizate in mod individual.

Prin inregistrarea acestor venituri in evidenta unei persoane juridice, respectiv societatea "Y", si calcularea impozitului aferent ca impozit pe veniturile microintreprinderilor persoana fizica "X" s-a sustras de la impozitarea legala a veniturilor din activitati independente.

Aceste aspecte conduc la necesitatea investigarii din partea organelor abilitate in vederea stabilirii eventualelor fapte cu caracter infractional savirsite de catre domnul "X".

Directia generala a finantelor publice judetean a transmis catre Inspectoratul de Politie al judetului in data de 17.02.2005, sesizarea penala potrivit careia faptele constatate in procesul - verbal din 11.02.2005 indeplinesc conditiile calificarii activitatii domnului "X", in calitate de administrator al societatii "Y" ca activitate infractionala, desfasurata cu complicitatea reprezentantilor societatii "Z".

In sesizarea penala se precizeaza ca faptele comise au continutul infractiunilor de fals in inregistrari sub semnatura privata, uz de fals si inselaciune prevazute de art. 290, art. 291 si art. 215 din Codul penal si al infractiunii de evaziune fiscala prevazuta de art. 10 si art. 11 lit. c) si e) din Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, motiv pentru care a fost inaintata sesizarea penala in vederea tragerii la raspundere a celor vinovati si a recuperarii prejudiciului creat bugetului de stat.

In conformitate cu prevederile art. 15 din Codul de procedura penala directia generala a finantelor publice judetean s-a constituit parte civila pentru recuperarea prejudiciului provizoriu reprezentand impozit pe veniturile persoanei fizice "X", prejudiciu care va fi definitivat in functie de situatiile de fapt ce vor fi stabilite pe parcursul cercetarii penale.

Inspectoratul de Politie judetean- Serviciul cercetari penale, in dosarul penal privind pe domnul "X", a emis in data de 20.05.2005 o ordonanta de efectuare a unei expertize financiar – contabile. Cu adresa din 03.06.2005 directia generala a finantelor publice judetean a transmis, urmare solicitarii efectuate, Inspectoratului de Politie judetean - Serviciul cercetari penale obiectivele propuse pentru efectuarea expertizei contabile in dosarul penal sus mentionat, printre care si "cine este titularul veniturilor, practicianul in reorganizare si lichidare judiciara domnul "X" sau societatea "Y".?"

Directia generala a finantelor publice judetean este investita sa se pronunte daca poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care faptele care au condus la stabilirea obligatiilor fiscale stabilite prin actul administrativ atacat fac obiectul unei cauze penale.

In drept, articolul 183 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, stipuleaza:

"(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

(...)

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Fata de cele prezentate, se retine ca avand in vedere existenta dosarului penal privind pe domnul “X” cercetat pentru savarsirea infractiunilor de evaziune fiscala si uz de fals si intrucat stabilirea caracterului infractional al faptei savarsite, respectiv sustragerea de la declararea veniturilor, are o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa, directia generala a finantelor publice judeteanu nu se poate pronunta pe fondul cauzei mai inainte de a se definitiva latura penala.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata obligatiilor bugetare constatate si datorate in virtutea faptei infractionale, potrivit principiului de drept "penalul tine in loc civilul".

Avand in vedere cele precizate mai sus directia generala a finantelor publice judeteanu **va suspenda solutionarea contestatiei formulata de domnul “X” pana la pronuntarea unei solutii definitive si irevocabile de catre organele de urmarire penala.**

Dosarul contestatiei va fi restituit administratiei finantelor publice teritoriale care urmeaza sa sesizeze Biroul solutionare contestatii dupa ramanerea definitiva si irevocabila a solutiei pronuntata de catre organele de urmarire penala.